

A KÍNAI DÍSZBIRS

A díszbirsek úgynevezett tavaszhírnök cserjék, pompás nyílásuk kezdete jelzi a tavasz beköszöntét. Az idei, szokatlanul enyhe tél végén a rügyeik már március legelején megduzzadva, nyílásra készen várták, hogy gyönyörködtessenek bennünket.

DÍSZBIRSEK

A díszbirsek, korábbi nevükön japánbirsek lombhullató, tövises ágrendszerű cserjék, a rózsafélék családjának (*Rosaceae*) tagjai. Nemzetségnevük, a *Chaenomeles* ógörög eredetű, amelyben a *khainein* szó jelentése fölreped, szét-esik, a *mélon* pedig alma, amely a sokszor még télen is a bokrokon látható almatermésekre utal. Hazai kertjeinkben a *Chaenomeles japonica* (japán díszbirs) és a *Chaenomeles speciosa* (skarlátvörös díszbirs), manapság pedig elsősorban az e két faj kereszteződésével létrejött *Chaenomeles × superba* (kerti díszbirs) és fajtáik pompásan nyíló képviselőivel találkozhatunk.

A kínai díszbirs (*Chaenomeles cathayensis*) Kelet-Ázsiából származó lombhullató cserje, a hazája Közép-Kína, ahol 900-2500 méteres magasságban erdőszéleken, út menti területeken fordul elő, de széles körben ültetik is. Innen az 1800-as években került Európába.

Erőteljesen fölfelé törő, ritkásabb ágrendszerű, többnyire 2-2,5 méter magas, terebélyes cserje. Vesszőit barnás parasztemölcsök díszítik, a rügyek vörösesbarnák. Ágrendszerét számos, veszélyesen kihe-

gyezett tövis védi. Élénkzöld lombszelevei korán kihajtanak, hosszúságuk 3-10 cm, szélességük 1-3,5 cm. Alakjuk elliptikus-lándzsás, lándzsás, a szélük finoman, élesen fűrészes.

A növény legszebb díszjei a korán, március-áprilisban, gyakran már a lombfakadást megelőzően nyíló, két-hármasával elhelyezkedő virágok. A szinte porcelánfinomságú szirmok fehérre, de gyakran rózsaszínnel-lazacrózsaszínnel tarkáztak.

A növény az őszi és a téli időszakban is látványos. Igen nagy és nehéz, tojásdad alakú almatermései 10-15 cm hosszúak is lehetnek, kellemesen illatosak, színük zöldes, később sárgás, állaguk kemény, ízük keserű. A szeptember-októberre megérett gyümölcsök sokszor télen is az ágakon maradnak.

A kínai díszbirs napos, félárnyékos helyre, üde, de nem túl vizes, jó vízáteresztő talajba ültessük, meszes talajokon is elég jól érzi magát. Igen mutatós szoliter cserjének nevelhetjük. Jól tűri a virágzást követő metszést. Az idős ágcsúcsokat érdemes is el-

távolítani a következő évi dús virágzás érdekében.

Szaporítását egyszerű magvetéssel végezhethetjük. Az érett terméseket óvatosan felvágva kinyerhetjük a fénylő barna magokat, amelyeket azonnal célszerű nyirkos homok közé keverve rétegezni, s kint tartani a szabadban úgy, hogy a közeg ne száradjon ki. Rétegzés nélkül a vetést követően a díszbirsek magja gyakran nem kel ki, egy, esetleg két évet kell várni a csírázásig, azaz a mag elfekvésre hajlamos. A rétegzéshez töltsünk meg nagyobb cserepet nyirkos homokkal, s keverjük közé a magokat, de hűtőszekrény aljában is tárolhatjuk őket a vetésig. Tavasszal normál, de nem túl meszes kerti talajjal megtöltött cserepekbe vethetjük, a vetés mélysége legfőljebb 2 cm legyen. A magok többnyire jól csíráznak. Az első néhány télen lomb- vagy szalmatakarással célszerű a fiatal csemetéket megóvni a nagyobb fagyoktól.

HOGYAN? KÉRHETEK MAGOT

Küldjön 135 forinttal fölbélyegzett válaszborítékot a következő címre:
SZIE KERTK Dísznövénytermesztési
és Dendrológiai Tanszék
Sütöriné dr. Diószegi Magdolna
1518 Budapest, Pf.: 53.

Sütöriné Diószegi Magdolna

LAPCSOPORT

ONLINE

TEMATIKUS
MELLÉKLETEK

DIGITÁLIS
KIADVÁNYOK

KIÁLLÍTÁS- ÉS
RENDEZVÉNYSZERVEZÉS

SZOLGÁLTATÁSOK

A generációkon átívelő tudás
szolgálatában!